

EUROPOS PARLAMENTAS

2004

2009

Plenarinio posėdžio dokumentas

**GALUTINIS
A6-0075/2005**

23.3.2005

PRANEŠIMAS

dėl Europos Sąjungos vaidmens siekiant Tūkstantmečio plėtros tikslų (TPT)
(2004/2252(INI))

Vystymosi komitetas

Pranešėjas: Glenys Kinnock

PR_INI

TURINYS

	Psl.
EUROPOS PARLAMENTO TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PROJEKTAS.....	3
EXPLANATORY STATEMENT	14
TARPTAUTINĖS PREKYBOS KOMITETO NUOMONĖ.....	20

EUROPOS PARLAMENTO TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PROJEKTAS

dėl Europos Sąjungos vaidmens įgyvendinant Tūkstantmečio plėtros tikslus (TPT) (2004/2252(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2000 m. rugsėjo 8 d. Tūkstantmečio deklaraciją, kurioje Tūkstantmečio plėtros tikslai (TPT) įvardijami kaip tarptautinės bendruomenės bendrai priimti skurdo panaikinimo kriterijai,
- atsižvelgdamas į palankius Jungtinių Tautų vystymo programos pranešimus dėl žmogiškųjų išteklių,
- atsižvelgdamas į JT prekybos ir plėtros konferencijos (UNCTAD) pranešimą „Mažiausiai išsivysčiusios šalys 2002 m.: kaip išvengti skurdo spąstų“,
- atsižvelgdamas į metinius JT generalinio sekretoriaus pranešimus dėl Jungtinių Tautų Tūkstantmečio deklaracijos įgyvendinimo, kurių paskutinis padarytas 2004 m. rugpjūčio 27 d.,
- atsižvelgdamas į profesoriaus Jeffrey Sachs vadovaujamos JT Tūkstantmečio projekto grupės pranešimą „Investicijos į plėtrą: praktinis planas siekiant Tūkstantmečio plėtros tikslų“,
- atsižvelgdamas į UNICEF pranešimą dėl pasaulio vaikų padėties ir 1989 m. Jungtinių Tautų Vaiko teisių konvenciją,
- atsižvelgdamas į tarptautinių konferencijų baigiamąsias deklaracijas ir išvadas, ypač 2002 m. Monterėjaus Tarptautinės konferencijos dėl plėtros finansavimo, 2002 m. Johanėsburgo pasaulio viršūnių susitikimo dėl subalansuotos plėtros, trečiosios 2001 m. Briuselio Jungtinių Tautų konferencijos dėl mažiausiai išsivysčiusių šalių, 2001 m. Doha ketvirtosios Pasaulio prekybos organizacijos ministrų konferencijos, 1994 m. Kairo Tarptautinės konferencijos dėl pasaulio gyventojų ir plėtros (angl. ICPD), JT Generalinės Asamblėjos 1999 m. neeilinės sesijos dėl ICPD tikslų įgyvendinimo pažangos (Kairas + 5) ir 2000 m. Dakaro Pasaulio švietimo forumo,
- atsižvelgdamas į ES valstybių narių abejones, išreikštas galutinėse pirmiau minėtų konferencijų deklaracijose ir išvadose,
- atsižvelgdamas į 2002 m. kovo mėn. prieš Monterėjaus konferenciją vykusiam Barseonos viršūnių susitikime ES priimtus įsipareigojimus,
- atsižvelgdamas į EB sutarties 177–181 straipsnius ir sutarties dėl Konstitucijos Europai III-316, III-318 ir III-321 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Europos Komisijos pranešimą dėl „Tūkstantmečio plėtros tikslų 2000–

2004 m.“ (SEC(2004)1379),

- atsižvelgdamas į Tarybos ir Europos Komisijos 2000 m. lapkričio 20 d. deklaraciją dėl Europos Bendrijos plėtros politikos,
- atsižvelgdamas į 2004 m. lapkričio 22–23 d. Bendrųjų reikalų ir išorės santykių tarybos (GAERC) išvadas,
- atsižvelgdamas į Europos Komisijos Pirmininko ir Pirmininko pavaduotojos M. Wallström komunikatą „2005–2009 m. strateginiai tikslai: Europa 2010 m., bendradarbiavimas atnaujinant Europą, klestėjimas, solidarumas ir saugumas“ ir „2005 m. Komisijos darbo programą“,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl pasiūlymo priimti Tarybos sprendimą dėl Bendrijos pozicijos dėl visų specialių AKR HIPC MIŠ paskolų, likusių pritaikius visiško HIPC skolos sumažinimo mechanizmus, sureguliuavimo priėmimo EB ir Afrikos, Karibų baseino ir Ramiojo vandenyno šalių Ministrų Taryboje ir į Europos Parlamento 2002 m. balandžio 25 d.¹ rezoliuciją,
- atsižvelgdamas į savo 2005 m. sausio 13 d. rezoliuciją dėl besivystančių šalių skolų sumažinimo²,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pranešimą ir Tarptautinės prekybos komiteto nuomonę (A6-0075/2005),

- A. kadangi Europos Sąjunga teikia daugiau negu 50 proc. pasaulio paramos plėtrai ir kadangi 2000 m. rugsėjo mėn. ES valstybės narės ir Europos Komisijos Pirmininkas pasirašė Tūkstantmečio deklaraciją, o 2001 m. JT Generalinė Asamblėja patvirtino TPT;
- B. pripažindamas, kad TPT tikslai, kuriuose pabrėžiama pastangų įveikti skurdą svarba, turi būti laikomi platesnės tvariają plėtra, teisingumą, lygybę, teisinę valstybę ir įstatymus stiprinančios darbotvarkės dalimi;
- C. kadangi pagal 2002 m. JTPPK (Jungtinių Tautų prekybos ir plėtros konferencija) pranešimą dėl MIŠ, žmonių, gyvenančių nepaprastam skurde, skaičius per pastaruosius trisdešimt metų padvigubėjo, pakildamas nuo 138 milijonų 1960 m. iki 307 mln. 1990 m., ir jeigu dabartinė tendencija išliks, žmonių, gyvenančių už mažiau nei 1 JAV dolerį per dieną skaičius iki 2015 m. pakils nuo 307 iki 420 mln.;
- D. kadangi kovos su skurdu akcija pirmiausia reikalauja radikalių politikos pokyčių tiek pramoninėse, tiek ir besivystančiose šalyse, siekiant atkreipti dėmesį į struktūrines skurdo priežastis, įskaitant nesąžiningas pasaulio prekybos taisykles, besivystančių šalių skolų

¹ *OL C 131 E, 2003 6 5, p. 167.*

² *Tą dieną priimti tekstai, P6_TA-PROV(2005)0008.*

mokesčius tarptautinėms finansinėms institucijoms, kurių jos neišgali sumokėti, ir neteisingą turto paskirstymą;

- E. pripažindamas, kad TPT tikslų įgyvendinimas reiškia dabartinės paramos padvigubinimą ir tokios paramos teikimą bent dešimt metų;
- F. pripažindamas siekį rasti naujus papildomus finansavimo šaltinius, tuo pat metu pripažindamas, kad labai svarbu, kokia ir kokios kokybės pagalba teikiama;
- G. apgailestaudamas, kad du trečdaliai besivystančių šalių kreditų paslaugoms apmokėti išleidžia daugiau negu pagrindinėms viešosioms paslaugoms;
- H. pripažindamas, kad smarkiai įsiskolinusias šalis būtina visiškai atleisti nuo paskolos mokėjimo ir kad iki 2015 m. jos turi likti be skolų;
- I. kadangi 2000 m. Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija ir Plėtros paramos komitetas (angl. OECD/DAC) savo atsiliepime kritikavo Europos Bendriją (EB) dėl „bendros Bendrijos strategijos trūkumo, dėl to, kad Bendrijos plėtros politikos tikslų yra per daug, jie neaiškūs ir neturi prioritetų“, ir kadangi praeityje nebuvo įdėta jokių realių pastangų užtikrinti, kad Bendrijos pagalba ir pagalba ES valstybėms narėms papildytų viena kitą;
- J. pažymėdamas, kad tik 10 proc. sveikatos apsaugai skirtų pasaulio išteklių tenka 90 proc. pasaulio gyventojų poreikiams ir kad 95 proc. iš 38 mln. AIDS sergančių žmonių gyvena besivystančiose šalyse;
- K. pripažindamas prevencijos svarbą, taip pat pabrėždamas poreikį iki metų pabaigos 3 mln. žmonių skirti antiretrovirusinių vaistų;
- L. kadangi pastaruoju metu didelės pažangos pasiekta tiriant sunkiausią iš keturių žmogaus maliarijos formų ir tai atvėrė kelią naujiems gydymo būdams;
- M. yra sunerimęs, kad didesni ŽIV/AIDS infekcijos rodikliai yra Afrikoje į pietus nuo Sacharos, kur išlaidos sveikatai ir mokslui buvo drastiškai sumažintos;
- N. kadangi kai kurios tropinės ligos yra pagydomos, tačiau vaistai yra arba neprieinami, arba jau nebegaminami, arba prastos kokybės ar menko veiksmingumo;
- O. pripažindamas, kad 57 proc. ŽIV infekuotų suaugusiųjų, gyvenančių į pietus nuo Sacharos esančiose Afrikos šalyse, yra moterys, ir smerkdamas spaudimą, trukdantį pažangią lyčių teisių politiką, dėl ko padidėjo nepageidaujamų nėštumų ir nesaugių nėštumo nutraukimo atvejų;
- P. kadangi ekologija ir skurdo bei bado panaikinimas yra glaudžiai susiję ir kadangi kaimo neturtingųjų gerovė beveik visiškai priklauso nuo to, ar tinkamai valdomi gamtiniai išteklių: miškai, dirvožemiai, ganyklos, jūros ir gelas vanduo;
- Q. pripažindamas Doha plėtros derybų rato galimą poveikį ir teisingos, taisyklėmis pagrįstos

prekybos sistemos, sukurtos taisyti prekybos disbalansus pasaulinėje prekyboje, ypač kai tai liečia Afriką, poreikį;

- R. pripažindamas, kad praeityje bendrabarbiavimas plėtros labui buvo pirmiausia pagrįstas sektoriaus strategijomis, ir atsižvelgdamas į tai, kad siekiant TPT tikslų naudingesnis būtų kuo sistematiškesnis požiūris dėl aiškių esamų sinergijų;
1. pritaria Europos Komisijos pranešimui dėl Tūkstantmečio plėtros tikslų 2000–2004 m. ir laukia ES pranešimo, kuriame bus pasiūlytos priemonės, leidžiančios užtikrinti visišką Bendrijos paramos nukreipimą TPT tikslams įgyvendinti;
 2. pabrėžia, kad skurdo naikinimas įgyvendinant TPT tikslus ir Tūkstantmečio deklaraciją turi būti nedviprasmiškai pripažįstami ES plėtros politikos gairėmis ir tai turi aiškiai atsispindėti visuose atitinkamuose politiniuose ir įstatymų pasiūlymuose; tačiau laikosi nuomonės, kad TPT neturi būti laikomi vien techniniais klausimais, kurie sprendžiami skiriant daugiau pinigų, nenustačius ir nepašalinus skurdo priežasčių;
 3. apgailestauja, kad 1–7 TPT turi aiškius galutinius galiojimo terminus, o 8 TPT jo neturi;
 4. pabrėžia ryšį tarp TPT tikslų ir nacionalinių skurdo mažinimo strategijų, makroekonominės politikos, veiksmingo visuomeninių lėšų panaudojimo ir suderintų valdymo ir politikos paramos priemonių;
 5. yra įsitikinęs, kad Skurdo mažinimo strategijos dokumentai (SMSD) ir Šalies strategijos dokumentai (ŠSD) galėtų būti labai svarbūs siekiant TPT tikslų, tačiau mano, kad norint padidinti jų veiksmingumą, juos reikia peržiūrėti, ir kviečia siekti „greitų pergalių“, kurios būtų puoselėjamos SMSD ir ŠSD, siekiant tai padaryti darnaus ir struktūrinio požiūrio dalimi; tiki, kad TPT plėtros procesas, paremtas SMSD, turi būti atviras ir konsultatyvus, įtraukiantis visus svarbiausius nacionalinius ir tarptautinius tarpininkus;
 6. tiki, kad patys gyventojai turi demokratiškai pritarti nacionalinės ir regioninės plėtros politikai, o jų valdžios atstovai per demokratines institucijas turi jiems atsiskaityti, be to, valdžios atstovų veiksmams neturi daryti įtakos pagalbą teikiančios šalies strateginiai interesai;
 7. tiki, kad kovoje su skurdu kiekviena šalis ar regionas turi teisę demokratiškai nustatyti savo politiką, prioritetus ir strategijas, kaip skatinti darnią maisto produkciją, ekonominę plėtrą ir pripažinimą, pasitelkiant savo gamtinius ir žmogiškuosius išteklius bei savo mokslinę informaciją;
 8. pabrėžia, kad reikia imtis visų imanomų priemonių TPT tikslams įgyvendinti, o tai reiškia – skatinti kuo glaudesnę suinteresuotų šalių bendradarbiavimą, ypač su nacionaliniais parlamentais ir pilietine visuomene, siekiant užtikrinti naujovių diegimą, reikalingus išteklius ir gebėjimus;
 9. laikosi nuomonės, kad reikia visiškai pripažinti kiekvienos šalies teisę ir pareigą garantuoti jos gyventojų maisto saugumą, o prireikus – apsisaugoti nuo galinčio pakenkti kitų šalių eksporto;

10. mano, kad būtina stiprinti ir plėtoti viešąsias paslaugas siekiant sustabdyti nelaimės dėl skurdo, pavyzdžiui, epidemijas, neraštingumą, geriamojo vandens stygių ir kanalizacijos paslaugų trūkumą; todėl ragina Komisiją nereikalauti, kad besivystančios šalys liberalizuotų pirmiau minėtų paslaugų teikimą ir atsiimtų reikalavimus, kad tai jau turėjo būti padaryta PPO ar dvišalių derybų su EPA ar su kitomis organizacijomis metu;
11. reikalauja, kad imantis įgyvendinti TPT tikslus, būtų laikomasi integruoto požiūrio, o ne sektoriais pagrįsto požiūrio;
12. giria tas valstybes nares, kurios pasiekė ar viršijo 0,7 proc. GNI, kartu atkreipia dėmesį į nerimą keliantį kai kurių valstybių siekį pradėti pagalbos lygių mažinimo procesą ir atsisakyti ankstesnių įsipareigojimų pagal tvarkaraščius;
13. pabrėžia, kad nors ES planuoja iki 2006 m. skirti 0,39 proc. biudžeto GNI Oficialiai plėtros paramai (OPP), išlieka dideli skirtumai tarp valstybių narių indėlių, todėl ragina mažiau lėšų skiriančias valstybes nares nustatyti griežtą įsipareigojimų grafiką pasiekti 0,7 proc. iki 2015 m.;
14. pritaria daugumos iš 10 naujų ES valstybių narių jau pasiektai pažangai didinant OPP lygius, ir tikisi, kad ši tendencija išliks;
15. pabrėžia, kad tikslas skirti 20 proc. pagrindiniam mokslui ir sveikatai turi būti įtraukti į ES ir Europos plėtros fondo biudžetą, padidinant dabartinius 35 proc., skirtus pagrindinėms socialinėms paslaugoms;
16. remia Ekonomikos ir finansų komiteto (ECOFIN) ir Bendrųjų reikalų ir išorės santykių tarybos pasiūlymą reguliariai vertinti, kaip siekiama OPP tikslų, skatinant valstybes nares nustatyti metinius OPP tikslus bendrai pagalbai ir pagalbai MIŠ;
17. ragina Komisiją peržiūrėti savo lėšų skyrimą plėtrai ir įsipareigoti ženkliai padidinti išlaidas plėtrai kitais biudžetiniais metais;
18. ragina ES imtis konkrečių veiksmų prieš skurdą, derinant prekybos, bendrabarbiavimo plėtros labai ir bendros žemės ūkio politiką, siekiant išvengti tiesioginio ar netiesioginio neigiamo poveikio besivystančių šalių ekonomikai;
19. ragina Komisiją išnagrinėti naujų finansavimo šaltinių galimybes ir peržiūrėti alternatyvaus paramos plėtrai finansavimo pasiūlymus, neskaitant įsipareigojimo skirti OPP 0,7 proc. GNI,
20. prašo mažinti skolas, palaipsniui likviduojant skolas stipriai įsiskolinusioms, ypač MIŠ šalims, kurių vyriausybės gerbia žmogaus teises, gero valdymo principą ir teikia prioritetą naikinti skurdą;
21. ragina atleidimą nuo skolų grąžinimo susieti ne tik su kreditų eksporto lygiu, bet ir su TPT poreikiais;

22. ragina Komisiją ir valstybes nares stiprinti bendradarbiavimą su besivystančiomis šalimis, siekiant skatinti santykių prognozavimą, savitarpio pasitikėjimą ir įsipareigojimų laikymąsi;
23. tvirtai tiki, kad AKR ir ES šalys, kartu spręsdamos korupcijos ir nelegalių finansinių veiksmų problemas pagal Kotonu susitarimo nuostatas, įneša didelį indėlį kovojant su skurdu, nusikaltimais ir terorizmu, kartu kuria politinį stabilumą ir skatina socialinę bei ekonominę plėtrą;
24. pabrėžia valstybės finansų valdymo kompiuterizacijos svarbą platesnės elektroninės vyriausybės sistemos ribose, siekiant efektyviau susidoroti su neveiksminga biurokratija ir siekti skaidrumo;
25. ragina Komisiją aktyviau stengtis, kad valstybės narės ir Komisija, bendradarbiaudamos plėtros labui, kuo labiau papildytų viena kitą, remdamosi lyginamaisiais kiekvienos pagalbą teikiančios šalies pranašumais;
26. pritaria tokioms iniciatyvoms, kaip ES pagalbą teikiančių šalių atlasas, kuriomis siekiama koordinuoti valstybių narių paramą plėtrai, ir skatina Komisiją pabaigti ir patobulinti šią priemonę taip, kad ji galėtų būti naudojama nustatant sritis, kuriose pažanga ir suderinamumas gali būti pasiektas greičiausiai;
27. atsižvelgdamas į šias iniciatyvas, ragina prisiimti konkrečius įsipareigojimus ir jų vykdymo tvarkaraščius, ir kurti valstybinio lygio partnerių stebėsenos rodiklius ir dalyvavimo gaires;
28. atkreipia dėmesį į galimybes, atsiradusias dėl informacijos ir komunikacijų technologijų (IKT) revoliucijos, galinčias padėti spręsti ypatingas skurdo problemas, pavyzdžiui, susijusias su švietimu, sveikatos priežiūros gerinimu, geru valdymu ir t. t.;
29. pabrėžia modernių energijos paslaugų prieinamumo neturtingiesiems svarbą; taip pat pripažįsta, kad besivystančios šalys neturi kartoti išsivysčiusių šalių klaidų, ir todėl joms reikia ypatingos paramos investuojant į svarias ir efektyvias energijos technologijas;
30. ragina Komisiją padidinti finansavimą ir nustatyti pasaulinį švietimo ir informavimo plėtros planą TPT pagrindu;
31. ragina visas ES valstybes nares visiškai įgyvendinti Romos deklaracijos įsipareigojimus gerinti paramos pristatymą ir, iš esmės, suteikti paramos laisvę;
32. ragina Komisiją užtikrinti ES lyderės poziciją, sprendžiant privalomo nemokamo išsilavinimo klausimą, teigia, kad jis turi būti derinamas su naujais ištekliais ir tikslingesniu esamų išteklių panaudojimu;
33. yra įsitikinęs, kad TPT siekis iki 2015 m. perpus sumažinti skurdą ir badą, teikiant visiems nemokamą švietimą ir gerinant sveikatos priežiūros prieinamumą, tėra iliuzija, kadangi besivystančios šalys skoloms apmokėti išleidžia keturiskart daugiau pinigų nei pagrindinėms socialinėms paslaugoms;

34. tvirtina, kad pagrindinis Pasaulio banko švietimo iniciatyvos (angl. *FTI*) iššūkis yra išorės finansavimo trūkumas, todėl Komisija turi siekti padidinti finansavimą švietimui ir FTI;
35. pabrėžia, kad reikia skirti ypatingą dėmesį mergaičių švietimui, kadangi išsilavinusios mergaitės turės mažesnes ir sveikesnes šeimas bei padės kelti našumą ir mažinti skurdą;
36. reikalauja atkreipti ypatingą dėmesį į našlaičius ir našlaites, kuriems tenka patirti socialinę atskirtį ir kuriuos ypač stipriai paliečia nelygybė siekiant mokslo;
37. ragina Komisiją išsiaiškinti, kaip kuo skubiau paruošti reikiamų priemonių kovai su maliarija, imunizacijai per Pasaulinį vakcinacijos ir imunizacijos aljansą (angl. *GAVI*) ir prezervatyvų platinimui; šioje srityje ES valstybės narės gali bendradarbiauti valstybiniu lygmeniu; pabrėžia, kad šie veiksmai turi būti įtraukti į ilgalaikę strategiją, kad jie taptų darnaus požiūrio dalimi;
38. prašo Komisiją vadovauti kovai su maliarija, kaupti lėšas ir imtis tinkamų ir visapusiškų priemonių kontroliuoti ir naikinti šią pandemiją, o ateityje ypač imtis prevencinių veiksmų;
39. ypač reikalauja, kad būtų atliekama daugiau visuomenės tyrimų ir mobilizuojamas privatus sektorius, siekiant paspartinti vakcinų tyrimus;
40. akcentuoja, kad siekiant sėkmingo visos sveikatos politikos įgyvendinimo besivystančiose šalyse sveikatos priežiūros paslaugos privalo būti naudingos ir prieinamos;
41. remia Komisijos susitarimą dėl prieinamos medicininės pagalbos ir pabrėžia išsamaus TRIPS įgyvendinimo analizės būtinumą;
42. ragina finansuoti kritinės būsenos sveikatos apsaugos sistemą besivystančiose šalyse, o valstybių vyriausybes suteikti prioritetą sveikatos apsaugai;
43. nurodo, kad žmogaus sveikatai yra gyvybiškai svarbu geriamasis vanduo ir subalansuota mityba; todėl teigia, kad galimybė gauti geriamojo vandens yra esminis veiksnys, leidžiantis įveikti skurdą ir ligas, kurios atsiranda būtent dėl geriamojo vandens trūkumo;
44. ragina besivystančias šalis atkurti viešąsias tarnybas ir sveikatos apsaugos sistemas ir tiki, kad Europos pagalba pirmiausia turi būti naudojama remti besivystančių šalių pastangas sustiprinti žmoniškųjų išteklių, institucinius ir infrastruktūros gebėjimus;
45. ragina iš esmės padidinti gydytojų skaičių, nes jų paruošiama mažiau, negu palieka darbą;
46. ragina ES padidinti įnašą į Pasaulinį sveikatos fondą, nes 2005 m. pažadėti pinigai sudaro tik 1/4 reikalingos sumos, ragina ES ir kitas organizacijas vengti priemonių dubliavimo, o valstybes – kurti savo nacionalinę politiką ŽIV, AIDS ir TBC klausimais;
47. ragina ES tęsti lyčių ir šeimos teisių gynimo politiką, išlaikant visų lyčių ir reprodukcinės sveikatos paslaugų, įskaitant šeimos planavimą, lytiškai plintančių ligų gydymą ir saugaus nėštumo nutraukimo paslaugas, kur tokios paslaugos yra legalios, finansavimo lygį;

48. ragina iki 2015 m. pasiekti, kad lyčių ir reprodukcinės sveikatos paslaugos pagal TPT 5 būtų prieinamos visiems, ir nustatyti reikiamus rodiklius, užtikrinančius tokią pačią ar greitesnę neturtingųjų ir kitų menkinamų ar pažeidžiamų grupių pažangą; taip pat ragina tinkamai nustatyti reikiamus rodiklius likusioms septynioms TPT grupėms;
49. pabrėžia, kad visose Komisijos programose ir vertinimuose būtinas teisinis požiūris į vaikus ir kad vaikų teisių turi būti paisoma visose programose ir priemonėse, nes vaikų teisės yra kompleksinis klausimas;
50. yra įsitikinęs, kad EB plėtros politikoje didesnis dėmesys turi būti skiriamas lyčių klausimams, kaip pagrindinių teisių ir valdymo kriterijų, taikomų pagal Kotonu susitarimą ir kitur, klausimams;
51. tvirtina, kad reikia liautis menkinti moteris ir įtraukti suteikti joms galimybę vaidinti svarbų vaidmenį kuriant ir prižiūrint TPT pagrįstas skurdo mažinimo strategijas ir kitas gyvybiškai svarbias pagrindines reformas, ypač susijusias su regionine ir vietos valdžia;
52. pritaria Komisijos ketinimui stiprinti ryšius su Afrika, glaudžiai bendradarbiaujant su Naująja Afrikos vystymo partneryste (angl. NEPAD), Afrikos Sąjunga (angl. AU), ir dabartinėmis iniciatyvomis, pavyzdžiui, Afrikos Komisija, ir jį remia;
53. pakartotinai patvirtina ES sutarties 178 straipsnyje suformuluotą Bendrijos poreikį apsvarstyti, o jei reikia – atlikti poveikio analizę, ar plėtros politikos tikslams nekludys kiti politiniai veiksmai;
54. tvirtina, kad įgyvendinant TPT 7 tikslą valstybiniu lygmeniu turi būti skiriama pakankamai dėmesio ekologijai, t. y. į valstybinius ir regioninius planus reikia įtraukti aplinkosaugą bei subalansuotą plėtrą;
55. pabrėžia, kad gyvybę palaikančių sistemų, pavyzdžiui, naudingų dirvožemių, miškų ir jūrų išteklių apsauga ir atkūrimas, taip pat patikimas gėlo vandens išteklių valdymas yra neapsakomai svarbi skurdo mažinimo programų dalis, ir tai turi būti ES bendradarbiavimo plėtros labai prioritetas;
56. reikalauja, kad Taryba sukviestų Jungtinių Tautų aplinkos apsaugos programos (JTAP) valdančiąją tarybą ir užtikrintų, kad per TPT aukščiausio lygio susitikimą rugsėjo mėnesį būtų nuodugniai peržiūrėti iki šiol vykdytos prekybos liberalizavimo politikos padariniai socialinėje ir aplinkos apsaugos srityse, siekiant užtikrinti, kad vykdoma politika kuo veiksmingiau padėtų likviduoti skurdą;
57. primena, kad sąžininga prekyba nėra tinkamiausia skurdo panaikinimo priemonė, tačiau, darydama įtaką ekonomikos augimui, ji gali padėti siekti TPT tikslų;
58. atkreipia dėmesį į naujausius Jungtinių Tautų prekybos ir plėtros konferencijos ir kitų institucijų atliktus tyrimus, kurių rezultatai rodo, kad plataus masto prekybos liberalizavimas mažiau išsivysčiusiose šalyse (MIŠ) pernelyg retai ilgesniam laikui ir ženkliai padėdavo sumažinti skurdą, bet paskatindavo prekybos nuosmukį besivystančiose

šalyse, ypač Afrikos šalyse;

59. ragina Komisiją kiek įmanoma labiau pakoreguoti vykdomą bendradarbiavimo ir prekybos politiką siekiant padėti besivystančių šalių vyriausybėms išlaikyti ir plėtoti viešąsias paslaugas, ypač tas, kuriomis visiems gyventojams užtikrinama prieiga prie geriamojo vandens, sveikatos priežiūros paslaugų, išsilavinimo, transporto ir energijos;
60. pakartoja, įvertinęs diskusijas dėl liberalizavimo padarinių vandens sektoriui, kad reikia vadovautis principu, jog su vandeniu susijusias paslaugas turi teikti ir kontroliuoti valstybė, o šio principo apsaugą turi užtikrinti atskirų šalių, regionų ir vietos valdžios institucijos, ir ragina Europos Komisiją laikytis šio požiūrio;
61. apgailestauja, kad nėra numatyta žemės ūkio eksporto subsidijų panaikinimo tvarkaraščio, todėl mano, kad Europos Parlamentas turi imtis veiksmų, kad toks tvarakraštis būtų sukurtas;
62. ragina ES ir kitų išsivysčiusių šalių vadovus imtis konkrečių veiksmų siekiant TPT tikslų ir nutraukti eksporto rėmimą, kenkiantį vietinei maisto pramonei ir ekonominei plėtrai;
63. prašo Komisiją labiau išplėsti dabartinių PPO derybų turinį plėtros srityje ir daugiau dėmesio skirti vieniems iš veiksmingiausių skurdo likvidavimo veiksnių – maisto saugumui bei užimtumui kaimo vietovėse, *inter alia* PPO susitarime dėl žemės ūkio numatyti „Pasiūlymų dėl plėtros rinkinį“ (angl. *Development Box*), kad skurdesnės šalys galėtų geriau spręsti maisto saugumo klausimus ir išsaugoti kaimo vietovių pragyvenimo šaltinius, ir visiškai liautis subsidijuoti ES žemės ūkio produktų eksportą;
64. pritaria EB pozicijai dėl specialių ir diferencinių procedūrų poreikio, svarstydamas besivystančių šalių susirūpinimą dėl prekybos ir mainų liberalizavimo poveikio;
65. prašo Komisiją remti neatidėliotiną PPO reformą, kuria siekiama aplinkos tausojimui ir skurdo likvidavimui skirti svarbią vietą derybų dėl prekybos darbotvarkėje ir praktiškai stiprinti ypatingąjį diferencinį traktavimą (angl. *S&D*).
66. prašo Komisiją į Tūkstantmečio plėtros tikslų sintezės pranešime numatytą prioritetinę veiklą įtraukti ES veiklą, skirtą pagrindinių produktų kainoms stabilizuoti, taip pat peržiūrėti tarptautinio tiekimo valdymo mechanizmus, pritari pasiūlymams įtraukti pagrindinių produktų kainas į dabartinį PPO derybų ratą ir prisidėti finansuojant JT prekybos ir plėtros konferencijos pasiūlytą įkurti Veiklos grupę dėl pagrindinių produktų;
67. primena, kad derybų dėl ekonominės partnerystės susitarimo (EPS) pabaigoje kiekviena Afrikos, Karibų baseino ir Ramiojo vandenyno (ACP) šalis nuo 2007 m. prekybiniuose santykiuose turės mažiau palankias sąlygas, negu nustatyta dabartiniais susitarimais, ir kad nėra jokių išankstinių garantijų ir įpareigojimų iki 2007 m. pasirašyti bet kokį EPS;
68. prašo Komisiją, atsižvelgiant į derybų dėl Ekonominės partnerystės susitarimų su AKR partneriais rezultatus, užtikrinti, kad šie susitarimai būtų AKR šalių vystymo ir skurdo mažinimo priemonės, kuriomis *inter alia* būtų toliau išlaikoma neabišalė rinkos prieiga siekiant AKR partneriams užtikrinti tinkamą vietą pasaulio prekyboje, daug dėmesio

skiriama tiekiančiosios šalies suvaržymams ir tam tikrų svarbių produktų apsaugos priemonėms bei stiprinamos jau dedamos regioninės integracijos pastangos, ir imtis iniciatyvos peržiūrėti ar išaiškinti Bendro susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (angl. GATT) 24 straipsnį;

69. ragina atsižvelgti į tai, kad Afrikos, Karibų baseino ir Ramiojo vandenyno šalys dažnai yra labiau priklausomos nuo būtiniausių vartojimo prekių, kurioms lemiamą įtaką daro kainų svyravimai ir tarifų didinimas, pabrėžia diversifikacijos, apdirbamosios pramonės ir MVI vystymo tose šalyse svarbą;
70. ragina Komisiją pereinamuoju laikotarpiu remti komercinio vienpusiškumo principą, kuriuo turi būti pagrįsti išsivysčiusių ir besivystančių šalių santykiai, ir lanksčiau elgtis su Afrikos, Karibų baseino ir Ramiojo vandenyno šalimis EPA derybų metu jų finansinių, plėtros ir prekybos poreikių atžvilgiu bei užtikrinti, kad EPA realiai taptų tvarios plėtros priemone Afrikos, Karibų baseino ir Ramiojo vandenyno šalyse;
71. ragina į Komisiją sukurti veiklias EPA alternatyvas, pavyzdžiui, tęsti iniciatyvą „Viskas išskyrus ginklus“ (angl. EBA) visose ne MIŠ šalyse arba patobulinti ES LBS+ pasiūlymą toms šalims, kurios pareikš nenorą stoti į EPA;
72. pabrėžia prekybos gebėjimų didinimo svarbą ir papildomų šaltinių iš ES poreikį siekiant padidinti Afrikos, Karibų baseino ir Ramiojo vandenyno šalių sugebėjimą nustatyti poreikius ir strategijas, vesti derybas ir remti regioninę integraciją bei dalyvauti šiame procese, ir ypač didinti diversifikaciją bei remti regioninę integraciją ir, skatinant pramonę, tiekimą, prekybos gebėjimus ir kompensuojant sureguliuavimo išlaidas, pasiruošti liberalizacijai ir padidinti jų sugebėjimą pritraukti investicijas;
73. pabrėžia, kad didinti vietos rinkų prekybos gebėjimus yra ne mažiau svarbu nei suteikti priėjimą prie rinkos, ir kad diversifikacijos ir paramos tikslais, ypač bananų, ryžių ir cukraus srityje, turi būti suteiktas tinkamas finansavimas;
74. pabrėžia, kad Taryba turi kuo skubiau įgyvendinti 2003 m. rugpjūčio 30 d. PPO sprendimą dėl Dohos deklaracijos 6 dalies dėl sutarties dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (TRIPS), ir visuomenės sveikatos, bei reikalauja, kad Komisija ragintų valstybes nares kuo greičiau iki galo įgyvendinti naująjį reglamentą;
75. pabrėžia, kad Taryba turi greičiau priimti sprendimus dėl ES jautriųjų prekių prekybos politikos;
76. ragina Komisiją teikti daugiau pagalbos su prekyba susijusioms sritims ir gebėjimams stiprinti, kurių būtinai reikia skurdžiausioms šalims, kad šios galėtų įveikti dėl rinkos liberalizavimo didėjančią konkurenciją;
77. ragina peržiūrėti Europos investicijų banko statusą ir įsipareigojimus bei sukurti specializuotą, tik už plėtrą atsakingą skyrių;
78. yra įsitikinęs, kad TPT neįmanoma įgyvendinti be nuoseklios politikos moterų, vaikų, senyvo amžiaus žmonių ir neįgaliųjų atžvilgiu;

79. įpareigoja Pirmininką perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Europos Komisijai, valstybių narių ir kandidačių vyriausybėms ir parlamentams, Jungtinėms Tautoms ir Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos Plėtros paramos komitetui.

EXPLANATORY STATEMENT

INTRODUCTION

The Millennium Declaration was adopted by world leaders in 2000. It provides us with a blueprint for a global partnership for development and collective security. The Declaration identified 8 Millennium Development Goals (MDGs) to be achieved by 2015. The targets include halving extreme poverty, halting the spread of HIV/AIDS and providing universal primary education. In September 2005, a UN Special Session will assess progress. The G8 Summit and the Ministerial Conference of the WTO in Hong Kong will provide further opportunities to take stock.

The MDGs are comprehensive and widely supported. The achievement of the targets would lift 500 million people out of extreme poverty. 30 million children, who would otherwise die before their 5th birthday would be saved, as would more than 2 million mothers, who would otherwise not have survived pregnancy and childbirth. Hundreds of millions of women and girls would be educated and millions would have access to have clean water and safe sanitation. The world has the technologies, policies and financial resources. It is time to be constructive practical and positive.

Substantial progress is required especially in Sub Saharan Africa where countries are caught in a profound and pervasive poverty trap and where they are alarmingly off track. It is the region of the world most affected by HIV/AIDS and requires growth of more than double the current rate. Development efforts in Africa are frequently undermined by the absence of effective frameworks for peace and security. Attention must be paid to governance, democracy building and the rule of law. This will require continuing support for the AU and NEPAD. The proposal by the Commission to reinvigorate its relationship with Africa is welcome and the EP looks forward to being fully consulted.

For these challenges, there is no silver bullet, no vaccine and no miracle cure. The MDGs are not a technical matter which will be resolved simply by providing more money without identifying and tackling the underlying causes of poverty. Yet, there can be real progress if the right priorities are set. The UN Secretary General has confirmed that there has been unprecedented coordination. After the surge of compassion for the Asian victims of the tsunami, we must focus on the relentless silent tsunamis that afflict the world's poorest people. Alliances should be forged between governments, civil society, women's organisations, environmentalists, teachers, trade unions and elected politicians, especially parliamentarians. In order to globalise social justice, we must hold all of our governments to account in order to create the political will, which is essential for the successful realisation of the promise offered by the MDGs.

MEETING THE CHALLENGE OF MDG 8

The EP's contribution to the EU's preparation for the 2005 review of progress represents our continuing interest in ensuring that international summitry can contribute to reducing poverty. Reports by the EC and Member States will provide the basis for an EU-wide Synthesis to be

produced in time for Council discussions in April 2005. The EP will provide a clear verdict on action undertaken by the EU, whilst also laying down a framework for the future.

The EC document provides us with a good summary of progress and differentiates between those MDGs to which the EC can contribute and those which will need specific commitments by the Commission (MDG8 & part of MDG7). The means of implementation are dealt with in a detailed way and there is a partial and welcome emphasis on the importance of coherence. The EU has a responsibility to take an unequivocal position on MDG8 policies. The current review is an opportunity for all, including the EP, to lay down clear benchmarks and to assess the performance of donors on MDG 8.

The European Council adopted a number of commitments in Barcelona in March 2002, including the following

- To examine the means and timeframe for each EU Member State to reach the UN target of 0.7% ODA of GNI with an intermediary target of 0.39% ODA by 2006
- To explore innovative sources of financing
- To pursue efforts to restore debt sustainability in the context of the HIPC initiative
- To improve aid effectiveness through closer co-ordination and harmonisation
- To increase its trade related assistance

AID

The Millennium Project Report states that the overall ODA required to achieve the MDGs during the coming decade will be \$135 billion in 2006, rising to \$195 billion in 2015. These figures imply a doubling of donors' ODA to GNP ratios. The EU must honour its commitments

There are no set, clear deadlines for MDG 8, but issues related to the quantity of aid must be addressed. Only 4 Member States have already reached the 0.7% target. Others have set timetables. Austria, Germany, Greece, Italy and Portugal are all far off target and have regrettably made no commitment to improve their performance. A common binding commitment to the 0.7% target should be made without exception by Member States. The Council and Commission should re-examine its targets and ensure that there is close monitoring by ECOFIN and GAERC of annual intermediate targets. Certain Member states cannot be allowed to renege on what is their responsibility and moral obligation.

Financial perspective

The ability to achieve targets for ODA will depend on the financial perspective for development assistance from 2007-2013. Under the current proposals, the EC will fail to make the progress required to meet international aid commitments as less and less money is spent on development. Development spending is being squeezed by other categories, as well as within the external relations category itself. As the situation stands, from 2007 - 2013, we will see progressively less money for development.

The Commission must back up proposals to increase Member State ODA with a commitment to significantly increase its own development spending over the course of the next financial perspective. In particular, with reference to the proposed Development Cooperation and

Economic Cooperation instrument, it is necessary to insist that a clear distinction be made between our cooperation undertaken in developed countries and that which takes place in developing countries.

INNOVATIVE SOURCES OF FINANCING

There are a number of suggestions for alternative sources of funding, including taxation on international transactions and on carbon emissions.

Chancellor Browns International Finance Facility (IFF) proposal involves selling government bonds on the capital markets in order to double money available globally for aid. One example of the benefits which could accrue relates particularly to the research and development of vaccines, including for AIDS. A pilot version of the proposed IFF could create a purchase mechanism, leading to the immunisation of 90% of children against common but lethal diseases by 2015.

The IFF does not represent a solution to the need for grants rather than loans and should not be seen as a substitute for substantial increases in ODA. There is an acknowledged danger that when the facility ends in 2015, donor countries might reduce development budgets in order to finance IFF repayments. We need more information about how the IFF would be administered and also assurances that funds will be used effectively for poverty reduction.

DEBT

The EC should seek to broker a Member State position on debt because as the Report acknowledges the HIPC Initiative has failed to deliver sufficient progress on achieving debt sustainability in the poorest countries. According to Jeffrey Sachs, "debt sustainability should be redefined as the levels of debt consistent with achieving the MDGs".

Countries should reach 2015 without debt overhang and many heavily indebted countries require urgent 100% debt relief. We should support the creation of an independent debt arbitration panel, likely to assist poor countries with their efforts to finance vital social services.

A new debt initiative should provide a speedier phasing out of debt for those countries whose governments respect human rights, the principle of good governance and give priority to poverty eradication. At the same time, the EU should take the lead on the cancellation of bilateral debt, setting targets for the EU as a whole as well as for individual Member States.

AID EFFECTIVENESS

The Barcelona Commitments underline the need for the EU to improve harmonisation and co-ordination. As a multilateral donor, the EU faces a number of specific problems, exacerbated by the frequently competing priorities of its 25 Member States. Europe has too many agencies and categories of funding and poor countries often can't deal with the pressures they face from donors. Demands for transparency and additional safeguards have resulted in the EU being slow to deliver aid and unable to provide long-term commitments.

The OECD DAC reviews give useful information and recommendations, to which the EP Development Committee pays particular attention. We see that too often aid is given for geopolitical reasons, with donor exporters in mind or simply to gain visibility. The MDGs are the tool, which should guide our policies and the EP should develop, as is the case with the JPA, ways of ensuring promises are kept. For the EP, and parliaments across the world, the way we target aid should be an issue of concern. We must hold our governments to account.

Member States should collaborate and co-ordinate with the Commission in a coherent way. Initiatives such as the EU Donor Atlas, which attempt to coordinate development assistance across the Member States, should be used to identify areas where progress can be made.

The Commission increasingly understands that developing countries should have ownership of their priorities and strategies. The introduction of budget support is key to the achievement of the MDGs. Naturally donors hold recipient governments to account and need to give support to often overstretched Ministries.

Individual Member States should end the practice of tied aid, which according to the World Bank reduces its effectiveness by 25%. The proposal for a Regulation on access to Community External Assistance is positive, but we should call for specific measures to encourage greater involvement of developing country suppliers to guarantee aid is truly untied. The European Commission should press for the untying of EU aid amongst Member States and should seek agreement on OECD-wide untying.

Moves to increase aid effectiveness can and must go beyond harmonisation and tackle the question of how aid can be put to best use to fulfil the MDGs.

Developing countries should be assisted by donors, including the EU, in their efforts to develop a national strategy designed to meet the MDGs. As has been recognised in the current discussions taking place during the Mid-Term Review of the Cotonou Partnership Agreement between the EU and 77 ACP countries, we need to make better and more systematic use of political dialogue. Indeed, this dialogue should be seen as an opportunity to make assessments and share ideas between partner countries on the MDGs.

We must ensure that none of the areas meant to be covered by the MDGs are neglected. Human rights, gender, the environment and children's rights have all been identified as mainstreaming issues by the Commission, but mainstreaming so far seems to have never gone beyond good intentions. The role of women should be better understood by the Commission and better reflected in policies and programmes. Similarly, a rights based approach to children is lacking. In policies and action plans on HIV/AIDS, poverty, and food security, children have few references and in documents on trade and debt they are virtually invisible. If these are crosscutting issues, we should know why they are not systematically mainstreamed across all instruments and programming.

Health and education

Access to basic social services of good quality is central to the achievement of the MDGs. The EC meets the 35% target for social sector spending set by the EP. However, this figure includes the total amount of EC budget support, even though it is too early to predict, at this stage, the impact of budget support for basic social services. Moreover, just 2.3% of social

sector spending in the 2003 EDF Budget was allocated to basic education and 5.2% to basic health.

130 million children are not in school. 2/3 are little girls and it is clear that the gender equality in education target which is due this year will not be met by 70 countries. The EU should be at the forefront of efforts to put the spotlight back on free and compulsory education otherwise the target will not be met until 2129. A commitment to abolish fees and other costs must also be combined with substantial new resources for teacher training and better spending of existing resources. While the Commission Report states that it has been a strong supporter of the Fast Track Initiative (FTI), the EC has so far made no financial commitment to the mechanism.

Developing countries endure enormous rates of avoidable illness and premature death. Health systems, especially in Africa, require substantial investment, especially in primary care and first level referral hospitals. There is a severe shortage of health professionals. More are leaving than are being trained. Drugs treatments, including anti-retrovirals for HIV/AIDS are relatively scarce.

The EP should propose to the Commission that a practical response would be to prepare a package of measures, including the provision of malarial bednets, immunization programmes organised through GAVI and increased and improved provision of condoms. In addition, the Commission should continue to work in a positive and supportive way with the Global Health Fund.

The elimination of user fees for essential health services is critical as is the need to involve local communities.

There is, it is claimed, a missing MDG which recognises that empowering women is not only about obstetric care for mothers-to-be, but it is also about providing the full range of family planning services, including abortion, and that empowerment of women and combating HIV/AIDS can be helped by widespread access to condoms as well as increasing research on microbicides.

The debate on access to medicines has brought some agreement, but the effect on the actual levels of access to treatment needs to be monitored. Patent systems may have been working as an incentive for R&D in developed countries but this has not been the case as far as the neglected diseases affecting the poor. The Commission should identify mechanisms designed to set R&D priorities and to identify sustainable long-term funding.

TRADE AND THE DRIVE FOR POLICY COHERENCE

Within the drive for policy coherence, there are two EU policy areas that deserve particular attention: environment and trade.

Environmental sustainability is included in MDG 7 and the EU must not neglect its obligations.

Trade is the policy area where developing countries have potentially the most to gain. If Sub-Saharan Africa could increase its share of global trade by 1% it would earn over \$60 billion more in exports. With the European Union negotiating as a single trading bloc at the international level, it is also the area where the EU has the greatest capacity to bring about change.

Trade liberalisation does not automatically generate self-sustaining growth and human development. Reciprocity is a key issue and there is an understanding amongst developing countries that the same level of commitment cannot and should not be expected from them. The conditions of market access, including meeting sanitary and phytosanitary regulations and other technical barriers need to be addressed, as do capacity constraints, especially institutional capacity. Poor countries' exports are locked out by high tariffs. Reducing tariff peaks on products that are of export interest to them will be essential. Even when Europe's preferential market access opportunities are available, poor countries find it extremely difficult to profit from them because of restrictive rules of origin.

The EP should press all Member States to set a date for removing agricultural subsidies and call for rigorous reform of the CAP. EU Member States must tackle practices which depress world prices distort poor country markets and undermine earning opportunities for their farmers.

It is within the framework of the WTO, that the EU's bargaining power can be put to best use. The EC report highlights the necessity for Special and Differential Treatment and this is welcome. To the extent that special provisions cannot be provided within the WTO, the EU must provide additional support to help less developed countries adapt to the erosion of trade preferences, providing assistance to increase the competitiveness of industry or to support diversification.

CONCLUSION

The review of the EU's Development Policy Statement this year presents an opportunity to centre the EU's development policy more effectively on the MDGs. The Statement, which in 2000 established a single overall framework to guide Community development policy and co-operation, was drafted before the final signing of Millennium Declaration and therefore, does not refer to the MDGs. The primary objective of the Review must be to accord the MDGs a central role in the definition of EU Development Policy. Areas related to goals 1- 7 that will require more direct support from the EU should also be specified in the review.

Turning the MDG targets into realities has led to a call for a Marshall Plan for Africa. In the 1940s Europe faced similar challenges. Then, the US transferred 2% of its national income to assist our efforts. The world's poorest and neediest people now require just such a response from us.

23.2.2005

TARPTAUTINĖS PREKYBOS KOMITETO NUOMONĖ

Vystymosi komitetui

dėl ES vaidmens siekiant Tūkstantmečio plėtros tikslų (TPT)
(2004/2252(INI))

Nuomonės referentė: Caroline Lucas

PASIŪLYMAI

Tarptautinės prekybos komitetas ragina atsakingą Vystymosi komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. primena, kad sąžininga prekyba nėra tinkamiausia skurdo panaikinimo priemonė, tačiau, darydama įtaką ekonomikos augimui, ji gali padėti siekti TPT;
2. atkreipia dėmesį į naujausius Jungtinių Tautų prekybos ir plėtros konferencijos ir kitų institucijų atliktus tyrimus, kurių rezultatai rodo, kad plataus masto prekybos liberalizavimas mažiau išsivysčiusiose šalyse (MIŠ) pernelyg retai ilgesniam laikui ir ženkliai padėdavo sumažinti skurdą, bet paskatindavo prekybos nuosmukį besivystančiose šalyse, ypač Afrikos šalyse;
3. prašo Komisiją į Tūkstantmečio plėtros tikslų sintezės pranešime numatytą prioritetinę veiklą įtraukti ES veiklą, skirtą pagrindinių produktų kainoms stabilizuoti, taip pat peržiūrėti tarptautinio tiekimo valdymo mechanizmus, pritarti pasiūlymams įtraukti pagrindinių produktų kainas į dabartinį PPO derybų ratą ir prisidėti finansuojant JT prekybos ir plėtros konferencijos pasiūlytą įkurti Veiklos grupę dėl pagrindinių produktų;
4. prašo Komisiją, atsižvelgiant į derybų dėl Ekonominės partnerystės susitarimų su AKR partneriais rezultatus, užtikrinti, kad šie susitarimai būtų AKR šalių vystymo ir skurdo mažinimo priemonės, kuriomis *inter alia* būtų toliau išlaikoma neabišalė rinkos prieiga siekiant AKR partneriams užtikrinti tinkamą vietą pasaulio prekyboje, daug dėmesio skiriama tiekiančiosios šalies suvaržymams ir tam tikrų svarbių produktų apsaugos priemonėms bei stiprinamos jau dedamos regioninės integracijos pastangos, ir imtis iniciatyvos peržiūrėti ar išaiškinti Bendro susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (angl. GATT) 24 straipsnį;
5. ragina Komisiją kiek įmanoma labiau pakoreguoti savo bendradarbiavimo ir prekybos politiką siekiant padėti besivystančių šalių vyriausybėms išlaikyti ir plėtoti viešąsias paslaugas, ypač tas, kuriomis visiems gyventojams užtikrinama prieiga prie geriamojo

vandens, sveikatos priežiūros paslaugų, išsilavinimo, transporto ir energijos;

6. prašo Komisiją labiau išplėsti dabartinių PPO derybų turinį plėtros srityje ir daugiau dėmesio skirti vieniems iš veiksmingiausių skurdo likvidavimo veiksnių – maisto saugumui bei užimtumui kaimo vietovėse, *inter alia* PPO susitarime dėl žemės ūkio numatyti „Pasiūlymų dėl plėtros rinkinį“ (angl. *Development Box*), kad skurdesnės šalys galėtų geriau spręsti maisto saugumo klausimus ir išsaugoti kaimo vietovių pragyvenimo šaltinius, ir visiškai liautis subsidijuoti ES žemės ūkio produktų eksportą;
7. pakartoja, įvertinęs diskusijas dėl liberalizavimo padarinių vandens sektoriui, kad reikia vadovautis principu, jog su vandeniu susijusias paslaugas turi teikti ir kontroliuoti valstybė, o šio principo apsaugą turi užtikrinti atskirų šalių, regionų ir vietos valdžios institucijos, ir ragina Europos Komisiją laikytis šio požiūrio;
8. prašo Komisiją remti neatidėliotiną PPO reformą, kuria siekiama aplinkos tausojimui ir skurdo likvidavimui skirti svarbią vietą derybų dėl prekybos darbotvarkėje ir praktiškai stiprinti ypatingąjį diferencinį traktavimą (angl. *S&D*);
9. reikalauja, kad Taryba sukviestų Jungtinių Tautų aplinkos apsaugos programos (JTAP) valdančiąją tarybą ir užtikrintų, kad per TPT aukščiausio lygio susitikimą rugsėjo mėnesį būtų nuodugniai peržiūrėti iki šiol įgyvendintos prekybos liberalizavimo politikos padariniai socialinėje ir aplinkos apsaugos srityse, siekiant užtikrinti, kad vykdoma politika kiek įmanoma veiksmingiau padėtų likviduoti skurdą;
10. pabrėžia, kad Taryba turi kuo skubiau įgyvendinti 2003 m. rugpjūčio 30 d. PPO sprendimą dėl Dohos deklaracijos 6 dalies dėl sutarties dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (TRIPS), ir visuomenės sveikatos, ir reikalauja, kad Komisija ragintų valstybes nares kuo greičiau iki galo įgyvendinti naująjį reglamentą;
11. pabrėžia, kad Taryba turi greičiau priimti sprendimus dėl ES jautriųjų prekių prekybos politikos;
12. ragina Komisiją teikti daugiau pagalbos su prekyba susijusioms sritims ir gebėjimams stiprinti, kurių būtinai reikia skurdžiausioms šalims, kad šios galėtų įveikti dėl rinkos liberalizavimo didėjančią konkurenciją.

PROCEDŪRA

Antraštė	ES vaidmuo siekiant Tūkstantmečio plėtros tikslų (TPT)
Procedūros numeris	2004/2252(INI)
Atsakingas komitetas	DEVE
Nuomonę teikiantis komitetas Paskelbimo per plenarinį posėdį data	INTA 13.1.2005
Glaudesnis bendradarbiavimas	
Nuomonės referentas(-ė) Paskyrimo data	Caroline Lucas 18.1.2005
Svarstymas komitete	2.2.2005
Priėmimo data	22.2.2005
Galutinio balsavimo rezultatai	Už: 29 Prieš: 0 Susilaikė: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Kader Arif, Françoise Castex, Giulietto Chiesa, Jan Christian Ehler, Christofer Fjellner, Glyn Ford, Sajjad Karim, Alain Lipietz, Caroline Lucas, Erika Mann, David Martin, Javier Moreno Sánchez, Georgios Papastamkos, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Bogusław Rogalski, Tokia Saifi, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Johan Van Hecke, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Zbigniew Zaleski
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Margrietus van den Berg, Danutė Budreikaitė, Albert Deß, Sa?d El Khadraoui, Anna Elzbieta Fotyga, Maria Martens, Antol?n Sánchez Presedo, Jonas Sjöstedt
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (178 straipsnio 2 dalis)	

PROCEDŪRA

Pavadinimas	ES vaidmuo siekiant Tūkstantmečio plėtros tikslų (TPT)			
Procedūros numeris	2004/2252(INI)			
Pagrindas Darbo tvarkos taisyklėse	45 straipsnis			
Atsakingas komitetas Data, paskelbta per plenarinį posėdį	DEVE 13.1.2005			
Nuomonę teikiantis(-ys) komitetas(-ai) Paskelbimo per plenarinį posėdį data	AFET 13.1.2005	INTA 13.1.2005	ENVI 13.1.2005	FEMM 13.1.2005
Nuomonė(-s) nepareikšta(-os) Sprendimo data	ENVI 2.2.2005	AFET 8.12.2004	FEMM 25.1.2005	
Glaudesnis bendradarbiavimas Paskelbimo per plenarinį posėdį data				
Į pranešimą įtrauktas(-i) pasiūlymas(-ai) dėl rezoliucijos(-ų)				
Pranešėjas(-ai) Paskyrimo data	Glenys Kinnock 2.12.2004			
Pakeistas(-i) pranešėjas(-ai)				
Svarstymas komitete	19.1.2005 21.2.2005			
Priėmimo data	16.3.2005			
Galutinio balsavimo rezultatai	Už: 21 Prieš: 6 Susilaikė: 4			
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Alessandro Battilocchio, Margrietus van den Berg, Danutė Budreikaitė, Nirj Deva, Fernando Fern?ndez Mart?n, Michael Gahler, H?l?ne Goudin, Jana Hyb?šková, Filip Andrzej Kaczmarek, Glenys Kinnock, Wolfgang Kreissl-D?rfler, Girts Valdis Kristovskis, Maria Martens, Miguel Angel Mart?nez Mart?nez, Gay Mitchell, Luisa Morgantini, J?zef Pinior, Jos? Ribeiro e Castro, Toomas Savi, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, J?rgen Schr?der, Mar?a Elena Valenciano Mart?nez-Orozco, Anna Z?borsk? and Jan Zahradil.			
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Marie-H?l?ne Aubert, Ana Maria Gomes, Fiona Hall, Manolis Mavrommatis, Miloslav Ransdorf, Anne Van Lancker, Gabriele Zimmer.			
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (178 straipsnio 2 dalis)	Javier Moreno S?nchez.			
Pateikimo data – A6	23.3.2005		A6-0075/2005	
Pastabos	...			